

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide címzendők
az előfizetési pénzek.
Hirdetések és nyilvántá-
róköltségek:

ELŐFIZETÉSI DÍJ
Egész évre . 8 k r
Félévre . 4 „
Negyedévre . 2 „
Egyes szám ára: 20 Hfl.

SOMOGYI ÚJSÁG

Szerkesztőség:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide küldendő a lap
szellemi részét illető minde-
gyféle megjegyzés.

Bérmentetlen küldé-
ményt nem fogadunk el.

Kéziratokat vissza
nem adunk.

M E G Y E I É S H E L Y I - E R D E K Ő V E G Y E S T A R T A L M U H E T I L A P

A „Kaposvári hivatalnokok társasköre“ hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint egyszer: SZERDÁN.

Felolós szerkesztő és kiadó: POÓR SÁNDOR.

Párhuzam.

Midőn e sorok megírásába bele-
fogtam, úgy éreztem, mintha önmagam-
nak készítenék egy monologot, melytől
a t. olvasó menekülni fog. Mint a za-
varba jött színész, úgy állok itt és
beszélék az üres színház előtt; eltávozott
már az összes közönség; minden ugy-
megy tovább, mint ment azelőtt, egé-
szén másképpen, mint a hogyan azt
képzelt a megzavarodott színész.

És még rosszabb sokkal rosszabb
és nagyobb gyötrelme támad az ő
bensőjében. Utóvégre, mi volna ez
egyéb, mint szavak, puszta szavak? S
ha ezek a legszebb eszmék, legszebb
gondolatok volnának is: végre azok
mégis csak egy kis nyomdafestékek, az
újság papirosán; egyéb semmi! Egy-
kor nagy buzgóágában így kiáltott
fől az öreg Carlyle: »Elég volt már a
szép gondolatokból és eszmékből; szép
tetteket akarnánk már látni; ördög
vigye a szép gondolatokat!«

Igen! Itt van végtére az írónak
legnagyobb gyötrelme; azon írónak, a
ki csak mulattatni, szórakoztatni tudja
az olvasót. Ir s ir folyton-szavakat; de
mit érnek a szavak, ha belőlük nem
keletkezik az élet!

Megy, megy ő a világ széles
mezején; veteget, veteget mindenfelé;
pedig lehetséges, hogy vetéséből soha-
sem fog látni egy élő kalászt sem.

Ilyen érzelmek fogják el nem egy-
szer az én lelkemet is, midőn egy-két
aforistikus jegyzetet papirosra vetve,
azokat a jó szerkesztő barátaim elnéző
türelme és gyöngéd kimélete folytán
becses lapjukhoz beküldeni szándékozom.

Igy vagyok jelen soraimmal is;
de azért még sem riasztanak el engem
ezen érzéseim attól, hogy közéletünk
bajaiból egyet-mást elősoroljak, követve

mint mindig, úgy ez alkalommal is —
szívem, lelkem sugallatát.

Társadalmi életünk bajai nagyok
sebei mélyek, tátongók. Ez tagadhatlan
igazság. E bajok, e sebek gyökere és
forrása szerény véleményem szerint
abban keresendő, hogy az anyag felül-
mulja a szellemet.

Ez az önzésnek s a materialismus-
nak a posványja, a melyből azon mér-
ges miasmák szállnak föl, a melyek
oly vigasztalanná alakítják a mi korun-
kat.

A lélek helyébe lépett a test, a
szellem helyébe az anyag és az evange-
lium eszméinek imádása helyét elfog-
lalta az arany borjú imádása.

Mert a pénz az, a mi ma az
utat egyengeti a tekintélyhez, kényel-
mes élethez, földi örömhöz sőt ke-
vésbé éles szemek előtt — még a
becsülethez is.

Ez pedig nem lehet az igazi ha-
ladásnak kora, hanem igenis a vissza-
esésnek időszaka! Mert ha a mai ko-
runkat erkölcsi tartalma tekintetében
összehasonlítjuk a római birodalom
süllyedésének korával. Krisztus születése
idejében: akkor a két kor között
rettenetes hasonlóságot találunk. A
tömegek ugyanazon nyomorát, ugyan-
azon vallási életet, mely csak a
a hypokriszra s a kűlsőségekre szorit-
kozott, sőt ugyanazon csuszó-mászó
rabszolga modort találjuk a mi nap-
jainkban épp úgy, mint Krisztus ide-
jében. A tartalom ugyanaz, más csak
a keret, a melybe az erkölcsi süllye-
edésnek szomorú symptomái be vannak
illesztve.

Mit látott a világ, Krisztus szüle-
tése idejében?

Egyrészt zsarnokokat, másrészt pe-
dig az elnyomott rabszolgák szomorú
életét. A néhány végtelenül gazdag
ember mellett látta a legmélyebb nyo-

mor. A kő- és ércbányákban, a me-
zőkön látta a nehéz munkában éhez-
ő rabokat, a nélkülöz-ő szerencsétleneket
rongyokban.

A kiket, ha az iga alatt összeros-
kadtak s ha már az ostor sem kelt-
hette föl őket: hajókra raktak, valami
szigeten vagy a görög partokon kiszál-
litották, hogy ott elhagyatva elnyomo-
rodjanak. Vették s eladták őket, mint
a marhát; éjjelre földalatti kamrákba
összehajtották, hogy el ne szökhessenek;
a hol a rabszolga felügyelő által őrizve,
a legmélyebb erkölcsi elvadásban él-
tek feleségeikkel és gyermekeikkel
együtt.

Milyen nyomor, milyen süllyedés!
Valóban így sóhajt föl az ember, ha a
történelem ezen sötét fejezetét lapoz-
gatja.

De nem is kell oly messzire
visszamenünk a történelemben, hogy
hasonló példákra akadjunk; mert ha
szemeinket kinyitjuk, akkor ugyanazon
nyomort, ugyanazon szolgaságot meg-
találjuk a mi társadalmunkban is.
Talán 15 vagy 20 év előtt megláto-
gattam én is egy-két bányát nevezete-
sen egy olyat is, a honnan kény is
szállítottak. Soha életemben nem láttam
olyan nyomort! A fullasztó forráságban
vitték ki a szegény emberek a zsákokba
rakott kényt az alacsony bányanyílá-
sokon. Megtört testük első pillanatra
elárulta a borzasztó nélkülözéseket.

Éretlen gyermekek, félíg meztelen
nők dolgoztak ott, néhány rongyba
burkolva; sápadt beesett arcukon
lefolyó izzadás még rémitőbb látványt
nyújtott. Ott dolgoztak ők sajnálatra-
méltóbb módon, mint az ókor rab-
szolgái. Csak az volt közöttük a külön-
ség, hogy míg azok megkapták a kellő
élelmezést, a modern kor nyomorultjai
néhány fillér napidij mellett éhezni vol-

A tavaszi és nyári

idényre selyemkelme, bársony,
csipke és szalag szükséglet it
vásárolja

SZENÁSY, HOFFMANN és Társa

selyemáru-újdonságok áruháza

Budapest, IV., Bécsi-u. 4.

A legnagyobb választék mindenféle selyem-
árakban. Az idény ósakes újdonságai folyton
raktáron vannak. Szabott árak tulkövetelés
kizárva.

Minták vidékre kívánatra bér-
mentve küldetnek.

tak kénytelenek, míg ledöntötte őket a betegség, vagy míg a szénpor folytán meg nem vakultak.

Valóban csak igen csekély különbséget láttam ezen kegyetlenül kizsákmányolt nép s a Krisztus korabeli rab-szolgák között! A tömegek nyomora épp oly nagy ma, mint akkor vala. Ma is megtaláljuk a tultömött pinczelakásokban ugyanazon ijesztő nyomort s ugyanazon éhséget, de ugyanazon erkölcsi elvadászt és ugyanazon életet becstületérzés és szemérem nélkül! Még ma is az ember vásárra hozott áru; s az emberi érzésből kereskedelem még ma is hajókra rakja az elszegényedett és erkölcsileg bukott embertársakat, hogy messzire, idegen földre vigye őket.

A hol munkaerejüket kizsákmányolják és a mi még rosszabb, rettenetes bűnökbe és rémitő erkölcsi örvénybe döntik őket. A materialismust s a testi kicsapongásokat itt említeni sem akarom. A kinek szeme van, az láthatja azokat.

A csuszó hízélgés, az aljas lakás-ság talán sohasem voltak nagyobbak, mint a mi hypokrita farizeusi korunkban, mely a férges fához hasonlít és csak az első viharra vár, a mely ledönti, hogy szétfújja, szétverje még a porát is.

El, el ezen sötét örvénytől az igazság, testvériség és szeretet üde s életető légáramlatába.

Szellemet s igazságot szomjazó lelkeket semmiképp sem elégítheti ki a rendszeres hazugságok s a képmutató, külső formák. Az emberiségnek szüksége van új életre, szüksége van igazság, tisztesség érzetre és önzetlen szeretetre!

Cselkó József.

— Annyi már a panasz a kaposvári rendőrségi hivatal ellen, hogy maholnap szígyenleni kell magát a helyi lapoknak ha felszólalnak, mert bármiről legyen is szó bennük, ez mind csak »ismétlés.« Fogantatja pedig ninesen.

Volt már szó placzi rendetlenségről, — cseléd mizériákról, korcsmai zár-órák be nem tartásáról, véres verekedésekről, melyekről mindenki tudott, csak a rendőrség nem, és még minden kigondolható bajokról, amelyeknek legedesebb melegágya, Kaposvár, — állítólag — rendezett tanácsú város, a rendőrség, tudatlan, semmitévése folytán.

Kaposvárott nem éjjel van a csend, és nyugalom ideje, hanem nappal.

Éjjel ugyan itt nyugodni senki sem képes, különösen a belváros utcáin.

Éktelen ordítózással járnak be a város utcáit, a »fuxinos spirítus«-ol lelkesedett naplopók, kipirosított ábrázatu facsér, helyiélküli cseléd leányok légiójával. Megállanak a nyugalomra vágyó, adófizető békés polgárok ablakai alatt, és szemérmel nem ismerő, nyájaskodó ordítózással, pirolásra kényszerítik, még a haivan élet meghaladott előregedett lakókat is.

Majd parázs verekedések váltják föl a nyájaskodást, és nem egy esetben fordultak elő, soha nyilvánosságra nem jutott, fejtörések és más ütlegelések.

Tisztességes, békés polgár, — különösen ünnep és vasárnapokon, — este 9 óra után ki ne merjen menni lako házából, mert nem csak testi épsége, hanem még élete sincs biztonságban.

megvan írva, hogy amelyik korcsmáros ittass embernak inni ad, büntetendő; megvan szabva a korcsmai zár óra; van törvény a csendháborítókra; a hamis és csinált italok mérőire; de ezt a rendőrség vagy nem tudja, vagy nem akarja tudni.

Akar csak a legsötétebb Afrikában élnének!

Méltóságos Főispán ur! Alázattal, kérve-kérjük: segítsen már egyszer rajtunk, egy ahhoz érő erélyességgel párosult rendőr kapitány kinevezésével. Mert ez az állapot már tarthatatlan.

Egyről-másról.

Régi dolog, hogy az ügyvédségről azt állítják, miszerint diplomája minden félre képesítő okiratul szolgál.

Daczára annak, hogy ez a közhit nagyon elterjedt, mi még sem hittük el eddig.

Most azonban, ha teljesen nem is, de részben megingott meggyőződésünk. Hogy mi az oka? Elmondjuk rövidesen.

A kaposvári polgári leányiskola igazgatója ugyan is szabadságra menvén, távolléte tartamára, a kaposvári polgári leányiskola igazgatói teendőinek ellátására, az iskola szék-e? ki-e? egy helybeli gyakorló ügyvédet »nevezette« ki. Így beszéltek ezt szelében hosszában.

Hát ez miféle bolond gomba? Hiszen most olyan nagy a szárazság, hogy ilyen bolond gomba termésre egyáltalán nem számítottunk városunkban.

Ekkora szárazságban mikor még a leveli béka torka is ugy kiszáradt, hogy nem képes, esőtől sem könnyörögni, krakogó énekével; minálunk Kaposvárott gomba terem?

Furcsa bizony ez nagyon, de azt mondják megtörtént.

Okát kutatjuk, de nem vagyunk képesek eltalálni.

Önkéntelen eszünkbe ötlük, hogy talán nincs olyan »érdemes tanór« az iskolában, akire ez a magas állás rábízható volna, vagy egyéb »megbízhatóság« hiányzik?

Vagy talán más titkos ok van erre a meglepő és különös »kinevezés«-re, illetve helyettesítésre.

Meglehet!

Most még csak azt szeretnénk tudni: vajjon a helyettes igazgató ur fizetését, — mert hiszen tudva lévő dolog, hogy a fiskális még pénzért is röstel dolgozni, ingyen pedig egyáltalán nem, — a város fizeti-e csendő aranyokban, vagy a növénydekek nyájass, mosolygó pillantásokkal?!

Ebből az esetből, most már még azt is képesek vagyunk elhinni, hogy, ha a város »tudós asszonya« meggy szabadságra azt is fiskálissal helyettesítik.

No de ugy kell a fiskálisoknak mért vannak annyian!...

Sapristi!

T Á R G Z A.

Csak tréfából.

Irta: Hollaki Gyuri.

— A »Somogyi Ujság« eredeti tárczája —

Baranyi György 18 éves korában addig nyugtalankodott, míg az édesanyja beleegyezett abba, hogy nagykoru legyen. A mamája ezentul se adott neki sok pénzt a kezébe, mert Gyuri ép oly hajlandóságot mutatott, mint édes apja, aki ifju korában már elhalálozott. De azért Györgynek ez idő óta mindig volt pénze, adtak neki azok az »szászok«, kik a telekkönyvből informálódtak, milyen sok föld van a fiatal Baranyi nevén. És György nem ismert mértéket. Amikor egy száznál érzett a zsebében, addig nem volt nyugta, míg egy fillért tudott magánál.

Megindultak azok a megyére szóló lumpolások, amiknek párját csak az idős, Baranyi, a Gyurinak az apja végzett. Volt neki egy jó barátja, aki nem a gazdag fiut szerette benne, hanem az odaszó barátot. És szokta figyelmeztetni Györgyöt:

Ne légy bolond, hiszen csak nevetnek az emberek, hogy mindenki a te pénzedet mulat.

Hát csak nevéssenek! Nekem abban is gyönyörűségem telik. És mért ne tenném én azt, amibe gyönyörűségem telik? Mi?

De megbánod azt?

Mért bannám meg? Kivel törődöm én? Pénzem van elég, baj nincs, azt mondom talán? az biz nem igaz. Anyám meg jól él, hát én is jól akarok élni!

De megboszulja magát ez később, ha családod lesz, gyerekeid.

Lesz a fenének, nem nekem!

Ilyenféle beszélgetést szokott vele a Gausapes Oszkár folytatni, és néha volt hatása, néha meg csak olajt öntött a tüzre. Annál többet, erősebben ivott, ugy, hogy már betegeskedni is kezdett 21 éves korában. Egyszer aztán ágyba dőlt, mi, barátai köréje sereglettünk, és meg voltunk győződve, hogy meghal. De bizony megráfált ő mindnyájunkat. Mert egy szép napon csak az utcán láttuk, botra támaszkodva ugyan de épen. Elment aztán 6 hétre üdülni, s mikor visszajött, csodálkozunk rajta, egészen megjavult az egészsége. Valóságos dalia lett.

Na fiuk, most fogunk csak igazán mulatni! sepe halunk meg!

Ne tréfálj az életeddel, György figyelmeztették többben, mert ez komoly dolog. Ha még egyszer ágyba dől, markukba nevetnek az unokatestvéreid, mert a vagyonedat ők öröklék.

De hiszen, azt majd a gyermekeim öröklék!

Előbb feleség kell, György uram!

Az is meglesz majd választok.

Jön is hozzád valaki, te beteges fráter, no azt szeretném látni!

Azt szeretnéd? Nohát akit megneveztek a legelőkelőbb leányok közül, én holnap azt megkérem.

Már megint bolondulsz.

Bolondul a vak eszed! A kezemet teszem rája, de sőt a 100 láncz földemet teszem rája, hogy mindjárt holnap megkérem.

Még a Palásti leányt is talán?

Mit, az Irénkét? az nem is csunya! Azt akarjátok? Jó holnap megkérem.

De hát elment az eszed? hisz az kötelességgel is jár!

Miféle kötelességgel?

Hát el kell venni feleségül, ha megkéred, mert botrányt nem csinálhatsz!

Hisz el is veszem, persze, hogy elveszem.

De az nem jön el hozzád!

Arra én vagyok itt meg a földem.

— — —

Másnap fényes délelben Baranyi György gyönyörű négyes fogaton odahajtatott Palástiékhoz, és este már meg is volt az eljegyzés.

Sokat beszéltek erről a furcsa eljegyzésről; rossz néven vették, hogy Palásti az ő viruló leányát egy ilyen síhedernek adja, aki bensőleg beteg. De most már mindegy. Meg volt az eljegyzés, és nagyba készülődtek, mert a lakodalomnak is nem sokára meg kell lennie.

És téged nem bánt a lelkiismeret,

H I R E K.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Ürmös Péter szigetvári állami polgári iskolai helyettes tanítót ugyanezen iskolához a XI. fizetési osztályba segédtanítóvá nevezte ki.

— **Athlétizálás.** Adámy Gyula kaposvári állami főgymnáziumi rendes tornatanárt a vallás és közoktatásügyi miniszter a budapesti VII. kerületi külső állami főgymnáziumhoz helyezte át.

— **Anyakönyvi kinevezések.** A m. kir. belügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnök Kenedi Károly apátii körjegyzőt és Haránt Gyula apátii segédjegyzőt teljes hatáskörrel anyakönyvvezetőkké nevezte ki.

— **Rabbiválasztás.** A megüresedett nagyatádi főrabbi állásra a múlt héten 67 szavazattal 30 ellenében Löwinger Lipót választatott meg.

— **Tanító jutalmazás.** Dénes Lajos berzencei lakos tanítónak a faiskola mintaszerű kezeléseért a miniszter 200 korona jutalmat adott.

— **Ministeri rendelet a beiratásokról.** Most, hogy az iskolai beiratások közelegnek, a belügyminiszter egy üdvös rendeletet bocsátott ki. A beiratások megkönnyítése végett ugyanis a miniszter feleslegessé teszi a költséges és sok utánjárásba kerülő születési bizonyítványokat s elrendeli, hogy helyettük az anyakönyvi hivatal által díjtalanul és bélyegmentesen kiállított tanúsítvány teljesen elegendő az iskolai beiratásokhoz. — Mindenestre üdvös ezen rendelet a szegénysorsú szülőknek, akik most már elkerülhetik a sokszor bizony drága keresztlevelek beszerzését. Felhívjuk azonban az érdeklődő szülőket, hogy mielőbb szerezze be ezen „Tanúsítvány”-t, miután a szeptember elején érkezendő tömeges megrendeléseket majd csak a megrendelés sorrendjében elégítheti ki az anyakönyvi hivatal. Végül megjegyezzük, hogy ezen „Tanúsítvány” csak szegénységi bizonyítvány felmutatása mellett lesz kiadható az egyes szülőknek.

— **Duhajkodó legény** Nagy csődületet okozott f. hó 14-én este a helybeli Vörös kereszt-korcsmában Vörös János téglavető. A kissé kapatos legény a fizetés miatt össze-

tűzött a korcsmárossal, a ki is a perkeledő legény megfékezésére rendőrt hívott. Az igazságát nagy hangon védő Vörös azonban ekkor sem lágitott s meglámadta az őt csitító rendőrt s súlyosan meg is sebezte. Csak a gyorsan elősiető őrző látta megfékezni a duhaj legényt s megkötözve a rendőrség börtönébe szállították.

— **Baleset.** Mandl Leó kereskedelmi iskolai tanuló a Buzatéren időző czirkuszban f. hó 15-én este egy padra állt fel, hogy a díjbirkózást minél jobban láthassa. E közben azonban oly szerencsétlenül esett le a padról, hogy lábát kifélezte.

— **Öngyilkosság.** Ismét egy ember dobta el magát az életet elkölözve oda, honnan nincs visszatérés, hol már nem fáj semmi. Oly gyakori ma már az öngyilkosság, hogy majdnem mindennap számot adhatnánk egy-egy esetről; nem is csoda oly nehéz ma már a megélhetés, oly sok az ember, hogy különösen a szegény népet a tönk szélére juttatja s nem marad más mentés hátra mint az öngyilkosság. Legutóbb — mint szigetvári tudósítónk értesít — Haragovics János szigetvári lakos dobta el magát az életet. F. hó 17-én ugyanis a reggeli órákban lovait megettette, majd a szénapajzába ment s ott felakasztotta magát. Mire háznépé s az elősiető szomszédok segítségre siettek s a köteleit elvágták, már halott volt.

— **A Balaton áldozata.** A vén Balaton az idén is megkövetelte áldozatát. Egy boldog jegyespár s egy hat éves fiúgyermek estek áldozatul a lágy haboknak. Mint balatonalmádi tudósítónk értesít, f. hó 18-án estefelé a Balatonon csónakázni mentek Komjáthy László veszprémi ügyvéd és menyasszonya özv. Zengerné, és magukkal vitték Hübner Béla veszprémi számellenőr egyetlen 6 éves fiacskáját. Az esti szürkületben azonban hirtelen vihar támadt s a nagy hullámok a kis csónakot elragadva felborították. A keresésre induló vitorlások minden fáradozása hiába való volt, miután még maig sem akadnak semmi nyomára a csónakba ülőknek. Hiába kérdezték a lágy habokat, merre fekszenek? hol vannak? egysem tudja, csak azt mondja lenn a Balatonban.

— **Egyetemi beiratkozások.** A kolozsvári „Ferencz József” tudományegyetem valamennyi karán az 1904—1905 tanév első felére a beiratkozások f. évi szeptem-

ber hó 1-től 12-ig bezárólag tartanak. A előadások f. évi szeptember hó 16-án kezdődnek.

— **Tűz cséplés közben.** Nagy tűz dühöngött f. hó 16-án a déli órákban Patosfán, hol mintegy 14 patosfai gazda gabonáját csépelte Wollák Ádám bedrahelyi géptulajdonos Imre nevű fia. Daczára a nagy szélnek a cséplést nem hagyták abba s a gépből egy kipattant szikra felgyújtotta Lopár György szalma kazalfát a mitől aztán a többi gazda szalmája is tüzet fogott s porrá égett. A kár 846 K.-ra rug melyből biztosítás folytán csakély összeg térült meg. Az elkeseredett károsok közül hármana tüzvészért a gépkezelő Wollák Imrét tették felelőssé a dühökben vasvillakkal megtámadták s alaposan elverték. A csendőrség az egész esetről feljelentést tett, minek folytán a vizsgálatot megindították.

— **Kiállítás Veszprémben.** A Veszprémmezei Gazdasági Egyesülete által rendezett gazdasági és ipari kiállítás f. hó 28-án fog megnyitni és szeptember hó 8-án zárul. Mint értesülünk, ezen kiállítás iránt országsszerű óriási érdeklődés mutatkozik, a mit fokoz azon körülmény is, hogy azt Tallian földmívelésügyi miniszter személyesen fogja megnyitni. De különben is ez lesz a legnagyobb kiállítás, melyet eddig országunk vidéki városaiban rendeztek. Körülbelül 600 kiállító jelentkezett eddig, rendkívül változatos kiállítási anyaggal. A kiálltás területe egy kis tündér város lesz, szebbnél szebb csarnokokból. Így például a gróf Esterházyak által emelt csarnok, a közös erdészeti, borászati, halászati és iparcsarnokok oly művészi alkotások, hogy ezekhez hasonlólt vidéki kiállítás még nem produkált. A kiállítással kapcsolatban f. hó 30-án tartatik Veszprémben az O. M. G. E. a Magyar Gazdaszövetség és Veszprémvármegyei Gazdasági Egyesület által rendezett Országos Agrár Kongresszus, majd szeptember 4-én a Dunántúli Iparos Kongresszus. A közlekedés előmozdítása a rendes vonatokon kívül a kereskedelemügyi miniszter által engedélyezett vasúti motorokocsikkal történik, melyekkel minden irányból óránkint lehet majd — leszállított díjért — Veszprémbe jutni, míg idegen vendégek olcsó és jó elszállásolásáról a kiállítási idegenforgalmi iroda gondoskodik. A kiállításnak megtekintését igen sok politikai és katonai nobilitás is kilátásba hely-

György, hogy azt a viruló leányt tönkreteszed?

Hiszen ti vettetek rá! Én nem akartam. Különbem nem árt meg Irénnek, ami hiányzik az egészségemből, azt gyémánttal pótolom. Miért ne? multkor vettem a Corsóba a Miczinék egy gyémánt gyűrűt, pedig a Miczi nem is az enyém, vagyis nem egyedül az enyém hanem ép úgy a tietek is, hát akkor a feleségemnek csak vehetek szép dolgokat.

Ej, nagyon rosszul tetted ezt György.

Most már ne törődjete vele, ha megkezdtek a tréfát, be is kell fejezni.

— — —

A fiatal Baranyiné elfonnyadt, mint ősz felé a virág. Sokat sirt szegény asszony, mert nagyon szenvedett azért, hogy az ura mindenütt volt csak otthon nem. Plane, mikor az asszony olyan rosszul nézett ki. Másból keresett szórakozást, és ebből irtózatot, ocsmán betegségbe esett. Az orvoshoz ment, hogy kezelje, de az szemrehányásokat csinált neki, hogy lehet ilyen egy férj, akinek olyan derék felesége van?

De hát mit csináljak mostanában az asszonnyal? Kimélni kell, mert beteges.

És rövid idő multán az asszonyaak gyermeke született. De az nem volt emberi

teremtés, hanem valami hályogos, ugatós hangú, szörös teremtés, a bőre úgy nyulott, mint a czirkuszokban szokták néha mutatni, a feje idomtalan... de nem részletezem, s jó izlés ellen vétek.

Mindenki meg volt döbbenve a szerencsétlen újszülött látásától, és rejtgették, hogy valahogy csak a szegény beteg asszonyka ne lássa. Szerencsére erős láza volt, úgy hogy nem tudta, mi történik körülte. De aztán megennyhült és akkor első szava volt: A gyermekemet, mutassák az én drágaságomat!

A körülállók összesugtak, bementek a nagymamától megkérdezni, hogy szabad-e de ő azt mondta: A világért se! Nem szabad neki megmutatni.

Az édes anyja, a fiatal tapasztalatlan asszonyka előtt azonban nem lehetett titkolódni. Hol van a gyermekem? Adjatok elő! Hová tettétek, gyilkosok!

Végre meg kellett mutatni. Lehetetlen leírni, ami itt történt. A szegény asszony undorral lökte fölére, és olyan ijedt, rettenetes sikolyt hallatott, hogy egész teste megrengett. Aztán görcsös zokogásba kezdett.

Nem lehetett csitítani, mert nem hallgatott senkire. Az édes anyja jött ágyához, de előle a dunyhába huzódott. Menj — sivitott — ti vagytok az oka, hogy nekem Györgyhöz kellett mennem.

Undok betegségét átültette, és most ez a dög, a gyermekem — Nem, nem, és megint eszméletlenül lehanyatlott, félholtan és keservesen zokogva.

Ebben az időben jött haza György, csunyán elázva, az egész éjjelt átordbázolva, neki dült az ajtónak: Na — ordított — mi féle sirás az? hát mi van? Irén sir? Es ágyban? ja? Született? Hol van?

És vadállati ösztöntől hajtva ment a kicsi bűcsőhöz. Lehajolt, de aztán irtózatlan huzta vissza fejét: Hát ez mi? — röhögött — ki akar engem evvel a döggel megtréfálni? Asszony, ez a tied? Ezt adod nekem. Fúj! varangy, nézni se akarom!

Féltreökte. Aztán érezte, hogy gyöngye a lába, ledől: a divánra, de a gyerekféle nyöszörgött.

Hát ez mi? — riad fel — ezentul már így lesz? Köszönöm, én nem kérek belőle.

Felkelt, és átment az iroda szobába, ott ledől, és aludt, mintha mi se történt volna. Csak este kelt fel, akkor se nézett be a családjához, hanem befogatott, és egyenest utazott fel Pestre, ott élt aztán, hirt se küldve feleségének, nem is érdeklődve gyermeke iránt, éjjel nappal dorbázolva, míg végre tönkre ment szervezete a kórházba került.

Manhattan Electrophor Vállalat
Budapest, VIII., Aggteleki-utca 15/a.

RÓZSA JÁNOS

K A P O S V Á R O T T, Fő-utca 20-ik szám.

Ajánlja a legújabb gépekkel felszerelt

vegyészeti ruhalisztító és gőzműfestő intézetét,

mely bármelyik külföldi gyárral felveszi a versenyt.

Tájékoztató: Festés és tisztításra elvállal férfi, női és gyermek ruhákat, selyem, bársony, plüs, gyapju, vagy pamut kelméből, továbbá egyenruha, egyházi ruha, prémezett stb. fej-tellen állapotban és anélkül, hogy színéből, alakjából vagy fényéből veszítene, szőnyeget, asztal és ágyterítőket, szövet és csipke függönyöket, keztyűket stb., szóval minden előforduló kisebb na-gyobb tárgyak vegyi tisztítása elvállaltatik.

Nálam tisztított ruhákért jótállok, hogy a foltok nem ütnek vissza.

Kérem a modern vegytisztítást ne tessék a szabóftól tisztítással összetévesztetni.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek. 2-26

Ne vegyen senki hangszert,

míg **Reményi Mihály** műhangszerész, cs. és kir. szabadalomtulajdonos, a Magyar Királyi Zene Akadémia szál-lítója 315 ábrával ellátott legújabb képes árjeg-y-zékét át nem olvasta, mely ingyen és bérmentve küldetik. **Budapest, VI., Király-utca 44/H.**

A „KÁVÉ KIRÁLY”-hoz.

A ki nagyon jó zamatu s illatu kávét kedvel, az csakis **„Király-kávét”** vegyen, mely a legkiválóbb fajok ve-gyítéséből áll s egy még eddig nem létezett módszer szerint van pörköltve. Hosszas kísérletezés után sikerült ezt elérnünk s így minden kávéismerő, ki egyszer megízleli, soha más kávét nem használni.

Ismeretes, hogy a kávé a leg-érzékenyebb cikk, melyből a finom zamatu s illatu koffinnal ellátott, valamint minden izt s szagot felvesz, miért is ezen kiváló kávét lemezdobozokba cso-magoljuk s szállítjuk bármely posta-állomásra bérmentve, utánvétellel s következő árban:

1 kgros doboz	4 kor. 80 fill.
2	9
4	17

Ezen különleges pörkölt kávé-n kívül ajánljuk a következő nyers fa-jokat, aziate bérmentve, utánvétellel bármely postaállomásra:

1 postacsomag 8 kgr. legfin. Caba	kor 43.50
1 Ceylon	12
1 Jamaica	11.30

BIRO ÉS TÁRSA

a „Kávé király”-hoz

BUDAPEST, VI. kor. Teréz körút 2/b.

A „KÁVÉ KIRÁLY”-HOZ.

Biztos keresetet

nyújtunk minden állasu egyénnek sorsjegyek eladásával új törvényes módszerünk szerint. Nem részlet ízelet.

Ajánlatok intézendők:

„**Sorsjegyletélbank**”-hoz
Budapest, VII., József-körút 16.

Megjelent! Első legnagyobb magyar magán-tanulási tankönyv, 350 oldal, 410 rajz, füze 10 korona, kötve 12 korona, férfi- és női szabok részére. Fehérnemű szakkönyv 1 ko-rona. Szabászatra tanítvárnnyokat el-fogadok:

Mehr Sámuel

okl. műszabásstanító,

Budapest, VII., Kazinczy-utca 36/H.

Szerelők és bádagosok figyelmébe!

Augenstein Hugó, Budapest VII., Wesselényi-utca 11/a. Miodennemű iylámpák, osillárok és az összes világítási felszerelési anyagok raktára. Különtéle sárga-és vörösrész asztali lámpák.

Pragan Alois főmárugyára
Bécs—Budapest, 30—52
szpecialista világítási cikkekben.

Legjobb Gyógy Cognac

CAMIS és STOCK

69-52

Triesti cognac gyárosoknál kapható.

Somogyvármegye vezérképviselője:

Sattler Nátán Kaposvár, Fő-utca.

Raktára érkeztek a legújabb hazai, angol és francia gyártmányú őszi szövetek, melyekből öltönyöket, fel-öltőket a legutolsó divat szerint mérsékelt áron készítenek.

Különlegesség:

Eredeti dán (bőr) kabátok. Szőrmeáru nyári megóvását elvállalom.

Barta Sándor

polgári és egyenruha szabó

KAPOSVÁR, (Városház épület.)